

Krajský úřad
Zlínského kraje

17	vypraveno dne
- 7. 07. 2021	

Krajský úřad Zlínského kraje
Odbor právní a Krajský živnostenský úřad
Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7. 7. 2021

**Odbor právní
a Krajský živnostenský úřad**
Oddělení státního občanství a přestupků

Datum 7.7.2021	Oprávněná úřední osoba Mgr. Blanka Durdáková	Číslo jednací KUZL 45454/2021	Spisová značka KUSP 41722/2021 PŽÚ
-------------------	---	----------------------------------	---------------------------------------

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 16 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), přezkoumal na základě odvolání [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru majetko-právního (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 8.6.2021, č.j. OMP/23398/2021/MAC, vydané ve věci vyřízení jeho žádosti o informace doručené dne 24.5.2021, a rozhodl takto:

V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru majetko-právního, ze dne 8.6.2021, č.j. OMP/23398/2021/MAC, vydané ve věci žádosti [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted] o poskytnutí informací doručené dne 24.5.2021, ruší a věc se vrací povinnému subjektu, tj. Městskému úřadu Otrokovice, k novému projednání.

Odůvodnění:

Dne 24.5.2021 obdržel povinný subjekt žádost žadatele o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Konkrétně požadoval poskytnout následující informace (doslovný přepis žádosti):

„Kopii stížnosti na vedoucí právního oddělení Městského úřadu Otrokovice, která v době nouzového stavu České republiky nedodržovala v uzavřené místnosti opatření proti šíření nemoci Covid-19, neměla zakryty dýchací cesty, čímž porušila mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky.“

Požadovanou informaci chtěl žadatel poskytnout v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky.

Na žádost žadatele reagoval povinný subjekt tak, že dne 8.6.2021 vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti č.j. OMP/23398/2021/MAC, a to s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 a § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Důvodem pro odmítnutí žádosti byla ochrana osobních údajů dotčené osoby, která s poskytnutím informace nesouhlasila. Povinný subjekt se v této souvislosti odkázal na judikaturu Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva. Rozhodnutí bylo doručeno jak žadateli, tak i dotčené osobě shodně dne 8.6.2021.

Žadatel podal proti rozhodnutí povinného subjektu dne 13.6.2021 odvolání. Toto zaslal jak povinnému subjektu, tak současně i odvolacímu orgánu, který jej dne 14.6.2021 usnesením postoupil povinnému subjektu. V odvolání žadatel namítá, že fabulace Mgr. Zimákové, že mu je obsah stížnosti a tedy i informace v ní obsažené známy, vnímá jako nevhodné a urážlivé. Požadoval informaci, která má pro něj a pro širokou

veřejnost vypovídá hodnotu o případech nezodpovědného porušování krizových opatření vlády a mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví ČR, jež mají zamezit či alespoň omezit šíření nebezpečné nemoci Covid-19. Porušení se dopustila zaměstnankyně veřejné správy, dokonce vedoucí právního oddělení Městského úřadu Otrokovice, při své úřední činnosti v pracovní době. Žadatel se domnívá, že odůvodnění rozhodnutí nemůže obstát. Je přesvědčen, že veřejnost má právo na jím požadovanou informaci, zatajování chyb výše postavených úředníků bylo doménou totalitních komunistů. Závěrem podaného odvolání žádá odvolací orgán, aby v souladu s § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím zrušil rozhodnutí povinného subjektu a současně mu přikázal požadovanou informaci žadateli poskytnout, a to ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí povinnému subjektu.

Protože se s podaným odvoláním povinný subjekt neztotožnil a sám mu nevyhověl, předložil je společně se spisovým materiálem k rozhodnutí odvolacímu orgánu (doručeno dne 23.6.2021). Odvolací orgán se nejdříve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání přípustné (tj. podané osobou k tomu oprávněnou a směřující vůči rozhodnutí, proti němuž lze odvolání podat) a zda bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě (tj. do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí). V tomto směru odvolací orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti je přípustné (§ 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím), bylo podáno žadatelem jako osobou k tomu aktivně legitimovanou a současně bylo podáno ve stanovené lhůtě, tedy včas. Poté se odvolací orgán seznámil s předloženým spisovým materiálem, přičemž zjistil následující.

Povinný subjekt je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným zveřejňovat a poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. V daném případě je tedy povinným subjektem k poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 24.5.2021.

Ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím je povinností každého povinného subjektu žádost o informace posoudit a vyzvat žadatele, je-li to třeba, k doplnění žádosti nebo k jejímu upřesnění (písm. a) a písm. b)/, žádost odložit, nevztahuje-li se k jeho působnosti (písm. c)/, případně nerozhodne-li rozhodnutím dle § 15 téhož zákona, poskytnout informaci dle žádosti ve lhůtě do 15 dnů ode dne jejího přijetí (písm. d)/. Za podmínek stanovených v § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím je možno 15denní lhůtu prodloužit o nejvýše 10 dnů. Podle ustanovení § 15 uvedeného zákona bude povinný subjekt postupovat, pokud žádosti o informace, byť i jen zčásti nevyhoví, a to tak, že vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. V daném případě povinný subjekt po posouzení obsahu žádosti žadatele dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro vydání rozhodnutí o odmítnutí části žádosti ve smyslu § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací orgán uvádí, že právo žadatele na poskytnutí informací, jakož i stejné právo jiných osob, je zakotveno v Listině základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ta ve svém čl. 17 odst. 1 zaručuje každému mimo jiné právo na informace. Toto právo je zařazeno mezi práva politická a nelze je chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém smyslu tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě (jehož ovšem nemusí být občanem) potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho blízkém i dalekém okolí (srov. Pavlíček, Václav a kol. Ústava a ústavní řád České republiky, 2 díl. Linde, Praha 1999). Výše uvedené právo na informace může být omezeno pouze zákonem (čl. 17 odst. 4 Listiny). V daném případě je problematika práva na poskytování informací blíže upravena a rozvedena v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon pod pojmem informace rozumí *jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního* (§ 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). Obecně lze vycházet z toho, že má-li povinný subjekt k dispozici informace, o které žadatel žádá, v podobě stanovené v § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, je jeho povinností tyto informace poskytnout, vyjma těch případů, na něž by dopadala ustanovení § 7 až § 11 téhož zákona, případně ustanovení některých zvláštních zákonů. Kromě důvodů uvedených v těchto ustanoveních zákona o svobodném přístupu k informacím je možné žádost o informace odmítnout i z jiných, v zákoně výslovně neuvedených důvodů, které jsou však natolik významné, že neumožňují žádosti vyhovět, např. když povinný subjekt žadatelem požadovanou informaci nedisponuje (Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, 1256 s.).

Jak vyplývá z výše uvedeného, je jedním ze zákonných požadavků požadavek, aby informace byla zaznamenána. Z toho lze dovodit, že informační povinnost se může vztahovat pouze k informacím reálně existujícím, neboť podle zákona o svobodném přístupu k informacím musí informace splnit oba zákonné znaky. Musí se jednat o „obsah nebo jeho část“, který je určitým způsobem „zaznamenán“, tj. zachycen tak, aby mohl být kdykoli v identické podobě znovu zjištěn. Současně musí jít o informaci, kterou povinný subjekt reálně disponuje. Pokud by požadovaná informace neexistovala, pak není co poskytnout.

Odvolací orgán předně zdůrazňuje, že jeho úkolem je posouzení, zda povinný subjekt, pokud požadovanou informaci disponuje, tuto žadateli o informace poskytl, a pokud ne, zda byly dány důvody pro odmítnutí žádosti. Při tomto hodnocení postupu povinného subjektu učinil odvolací orgán následující zjištění.

Předmětem žádosti žadatele byl požadavek na poskytnutí kopie stížnosti na vedoucí právního oddělení Městského úřadu Otrokovice, která v době nouzového stavu nedodržovala opatření Ministerstva zdravotnictví ČR, kdy neměla zakryty dýchací cesty, v důsledku čehož toto opatření porušila. Povinný subjekt požadované informace odmítl poskytnout s tím, že dotčená osoba s tímto nesouhlasí. Podle povinného subjektu se jedná o osobní údaje, přičemž se odkazuje především na nález Ústavního soudu sp.zn. IV. ÚS 1378/16-4 ze dne 17.10.2017, podle něhož může být poskytnutí informací odmítnuto při kumulativním splnění těchto podmínek:

1. účelem vyžádání informace je příspěvek k diskuzi o věcech veřejného zájmu,
2. informace samotná se týká veřejného zájmu,
3. žadatel o informaci plní úkony či posílá dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídače psa“,
4. informace existuje a je dostupná.

Odvolací orgán se se závěry povinného subjektu neztotožňuje. Předně je třeba uvést, že z § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím plyne, že „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu.“ Podle § 8a odst. 2 téhož zákona platí, že „Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají os jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“ Jak vyplývá z výše citovaného § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, poskytne povinný subjekt osobní údaje jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Takovými právními předpisy jsou zejména zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 ze dne 27.4.2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“). Podle čl. 4 odst. 1 GDPR jsou „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokální údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Problematiku zpracování osobních údajů pak upravuje zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

V daném případě povinný subjekt dne 1.6.2021 oslovil dotčenou osobu (vedoucí právního oddělení Městského úřadu Otrokovice), zda s poskytnutím informací souhlasí, přičemž tato se vyjádřila písemně (konkrétní datum vyjádření není uvedeno na vyjádření samotném, ani není zaznamenán ve spisovém archu), že s poskytnutím informací nesouhlasí. Paradoxně stěžovatele, jehož osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu) jsou v předmětné stížnosti uvedeny, povinný subjekt ze stejného důvodu vůbec neoslovil, ač tak měl učinit. Již v tomto lze z jeho strany spatřovat pochybení.

Povinný subjekt odmítl poskytnutí stížnosti (v kopii je součástí předloženého spisového materiálu) jako celku, ač v celém rozsahu nelze konstatovat, že by se jednalo o osobní údaje. Ochrana osobních údajů spočívá v tom, že se požadovaná informace poskytne po vyloučení osobních údajů (ty se anonymizují), což ostatně vyplývá z výše citovaného § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt se odvolává na shora uvedenou judikaturu s tím, že ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 17.10.2017 provedl test proporcionality. Odvolací orgán k tomu uvádí, že zmiňovaný nález Ústavního soudu se týkal poskytování informací o platech zaměstnanců, přičemž na jednu stranu sice nevyloučil poskytování informací o platech a odměnách dle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, ale konstatoval, že informaci

o výši platu či odměny konkrétní fyzické osoby lze poskytnout jen tehdy, jestliže v konkrétním případě po provedení testu proporcionality povinný subjekt dovodí, že převažuje „veřejný zájem“ na jejím zpřístupnění nad ochranou osobnosti a osobních údajů, přičemž vymezil *čtyřbodový test proporcionality* (dále také jen „platový test“), jímž musí konkrétní požadavek na zpřístupnění informace o platu či odměně projít, aby tuto informaci bylo možné poskytnout. Žadatel však svou žádostí necílil na poskytnutí informací o výši platu či odměny, ale požadoval kopii stížnosti podané na konkrétní fyzickou osobu, respektive zaměstnance povinného subjektu. Pokud by snad povinný subjekt chtěl nějaký test proporcionality provádět, respektive test veřejného zájmu, tak by musel zhodnotit proti sobě stojící dvě základní práva v rámci 3 kritérií – vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti. Žádný takový test veřejného zájmu však povinný subjekt ve svém rozhodnutí neprovedl a neprovedl ani jím uváděný tzv. platový test (označovaný povinným subjektem jako test proporcionality). Měl-li by být nějaký takový test proveden, je třeba jednotlivá kritéria takového testu či testů nejen vyjmenovat, ale také náležitým a přezkoumatelným způsobem odůvodnit. Rozhodnutí povinného subjektu však v tomto směru nemůže obstát.

Přehlédnout nelze ani to, že vedoucí právního oddělení, povinným subjektem označena jako dotčená osoba, je u povinného subjektu zaměstnána na vedoucí pozici a stížnost má nepochybně bezprostřední souvislost s její úřední činností. S ohledem na své pracovní zařazení musí být tato dotčená osoba připravena na to, že může ze strany veřejnosti čelit i stížnostem, tedy její činnost může být předmětem „kontroly“ ze strany veřejnosti či účastníků řízení. Předmětná stížnost se sice týká převážně její osoby, ovšem nikoliv ve spojitosti s její soukromou činností, ale ve spojitosti právě s výkonem jejího zaměstnání. Jakkoliv povinný subjekt identitu uvedené osoby ve svém rozhodnutí nikde nezmiňuje, ve spise je uvedeno jméno a příjmení, je jeho postup nelogický, protože identita uvedené osoby je velmi snadno dohledatelná na webových stránkách povinného subjektu (funkční zařazení je žadateli nepochybně známo, protože je uvádí ve své žádosti – „vedoucí právního oddělení Městského úřadu Otrokovice“). Odvolací orgán dále uvádí, že shora citované ustanovení § 8a odst. 2 se do zákona o svobodném přístupu k informacím dostalo na základě novely provedené zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů. V důvodové zprávě k tomuto zákonu se ve vztahu k ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím uvádí: „Dále je třeba upozornit, že garance poskytnutí informací se vztahuje pouze na informace o úřední činnosti či zařazení, netýká se tak otázek věcí nesouvisejících s výkonem úřední činnosti, tedy např. soukromí, světonázoru, přibuzenských vztahů, mimopracovní činnosti atd., tedy obecně otázek nesouvisejících s plněním úkolů a agend svěřených tomu kterému orgánu veřejné moci, resp. veřejné správy, zákonem, kde je na veřejné kontrole oprávněný zájem.“ V návaznosti na to nelze než dospět k závěru, že **odmítnutí žádosti jako takové nebylo na místě.**

K odvolací námitce žadatele stran vyjádření povinného subjektu, že jsou žadateli požadované informace známy, odvolací orgán uvádí, že na základě obsahu žádosti lze na jedné straně nabýt dojmu, že žadatel má o existenci informace povědomí (uvádí stručný obsah požadované stížnosti), na straně druhé však nelze toto bez dalšího konstatovat. Žadatel mohl informace o stížnosti získat různými způsoby, třeba toliko ústně, a proto požaduje její poskytnutí po povinném subjektu. Právo požádat si o poskytnutí informace mu nelze upřít. Jiná situace by nastala, pokud by žadatel již dříve informace přímo od povinného subjektu obdržel, což se zjevně nestalo (neuvádí to žadatel, ani sám povinný subjekt).

Při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti/části žádosti o informace postupuje odvolací orgán podle § 90 správního řádu a taktéž podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Zákon o svobodném přístupu k informacím v § 16 odst. 4 stanoví, že pokud odvolací orgán neshledá důvody pro odmítnutí žádosti, zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část a řízení v tomto rozsahu zastaví. Současně pak povinnému subjektu přikáže požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu. V daném případě odvolací orgán uvádí, že i přes výše neshledal prozatím důvody pro aplikaci ustanovení § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, ale dospěl k závěru, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti je namíste rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti zrušit a věc mu vrátit k novému projednání. Při novém projednání povinný subjekt osloví jako dotčenou osobu stěžovatele (tj. toho, kdo podal stížnost, jejíhož poskytnutí se žadatele domáhá), a následně bude postupovat v souladu s jejím vyjádřením. Pokud uvedená osoba nebude s poskytnutím svých osobních údajů uvedených ve stížnosti souhlasit,

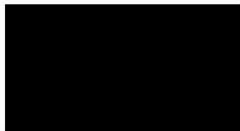
Krajský úřad Zlínského kraje

18

tak stížnost poskytne po vyloučení (anonymizaci) těchto údajů, kdy v rozsahu provedené anonymizace vydá rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, nebo stížnost žadateli poskytne v plném rozsahu (bude-li stěžovatel s poskytnutím svých osobních údajů žadateli souhlasit).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Blanka Durdáková

právníčka

oddělení státního občanství a přestupků

Vyhotovuje se:

- 1 x [redacted] – prostřednictvím datové schránky
- 1 x Městský úřad Otrokovice – do datové schránky
- 1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje